

Den absolute Følge heraf har været, at de store Industrilande, navnlig Lybfland med sit flerte, men billige Arbeide, have faa godt som frit Marked heri Landet med deres Produkter, da Transportomkostningerne paa Grund af Varernes ringe Volumen og Vægt ere aldeles ubetydelige, og i en foruroligende Grad i de senere Aar have oversvømmet Landet med deres Produktion af Guld- og Sølvvarer, ja der findes endog i Lybfland store Fabrikker, hvis hele Produktion alene er beregnet paa Danmark, og som ubelukkende fabrikere de Ting og Mønstre, som ere gængse heri Landet.

Lybflerne holde hele Aaret igjennem Reisende heri Landet, som ikke alene optage Ordres fra de etablerede Guldsmede, men ligesom til enhver Kjøbmand sælge og paa Stedet aflevere alle Slags Varer af deres saakaldte Prøvebeholdning, der undertiden indeholder Varer til Værdi af Kr. 100,000.

At det er umuligt for den mindre Industri heri Landet, navnlig for den enkelte, med sine egne Hænder eller høist med nogle faa Medhjælpere arbejdende Guldsmed at kunne udholde Konkurrencen med de store Fabrikker i Udlandet, behøve vi neppe at udvile, da det er tilstrækkelig indlysende.

Paa den anden Side med Hensyn til vor Udsørsel af Guld- og Sølvarbeide ere vi ligesaa ugunstig stillede i Forhold til vore nærmeste Naboer Sverige og Norge; thi om andre Lande kan der efter Forholdenes Natur ikke ret vel være Tale, ialtsald ikke for den egentlige Industris Vedkommende.

I Sverige erlægges ifølge Lovforordningen af 5te December 1879 i Udsørselstold af forarbejdet Guld for 1 Pd. dansk Vægt à 5 Ore pr. Ort svensk Kr. 29, 60 Ore, af forarbejdet Sølv for 1 Pd. Kr. 17, 76 Ore à 3 Ore pr. Ort svensk.

I Norge erlægges ifølge Lovforordningen af 23de Februar 1865 i Udsørselstold af forarbejdet Guld og Sølv Kr. 5, 76 Ore pr. Pd. Ogsaa Lybfland har sikket sig mod Udsørsel af fremmede Guld- og Sølvvarer ved en Udsørselstold af Kr. 2, 26 Ore pr. Pd.

Man vil saaledes give os Ret, naar vi paastaa, at vi staa aldeles værgeløse, prisgivne for en ubegrænset Konkurrence i vort Fag.

Lillige tillade vi os at fremhæve, at fremfor andre Hensyn er det nødvendigt, at Arbeiderne kunne være beskæftigede; thi kun derved kan stables en dygtig Arbejderklasse, medens det er en Kjendsgjerning, at Mangel paa Arbeide hæmmer Fremskridt og demoraliserer Arbeiderne.

Vi undertegnede Guldsmede tillade os herved underdanigst at anholde om, at der ved Lovforslagets Behandling maa blive taget Hensyn til nærværende Udtalelse, og at der maa blive foretaget en meget betydelig Forhøjelse af Udsørselstolden for forarbejdede Guld- og Sølvvarer i Lighed med den svenske Lovsats eller ca. 10 pCt. af Varernes Værdi."

At lignende Grund som anført under Nr. 13 gjør Udvalget ingen Indstilling.

16. Andragende fra 162 Beboere af Kjøbenhavn og Omegn om, at en Fredningstid i Henseende til Jagt paa Spen og paa Stranden maa blive indført. (Indbragt den 30te Januar 1882 ved Folkethingmanden for Prestø Amt 3die Balgfreds, Let h).

Andragendet er saalydende:

„De forbedrede Skydevaaben, Jægerens Liltagen, Søfuglenes Fjangen i Garn samt især Jagt til enhver Tid af Aaret paa Spen og Stranden har i den Grad formindsket Søfuglenes og især Graaændernes Antal, at disse snart ville være fuldstændig udyddede eller bortjagede fra vore Fjærvande, hvis der ikke itide gjøres Jagt for disses Fredning. Jagt paa den Tid af Aaret, da Fuglene have smaa Unger, maa absolut betragtes som Dyrplageri, idet den opofrende Moder paa denne Tid er let at skyde, og Ungerne blive da et Bytte for Røvsuglene eller dø af Sult og Kulde. Det er naturligvis kun ufornuftige Skytter, der drive Jagt paa denne Maade, men disses Antal er meget stort, og de kunne ubindret drive deres Uvæsen, da der ikke eksisterer nogen lovbesaet Fredningstid paa Spen og Stranden.

Vi undertegnede anmode derfor ærbødigst Rigsdagen om Vedtagelsen af en Lov, som tillige foruden Fredning paa Landjorden indbefatter en Fredningstid paa Spen og Stranden fra 1ste Marts til 12te Juli. Vi tillade os at proponere, at denne Fredningstid paa Spen fra 1ste Marts til 12te Juli kommer til at indbefatte alt Vildt uden Undtagelse, da Kontrol ellers vil blive saagodt som en Umulighed, samt at Overtrædelser af Loven bliver straffet med strengere Bøder."

Da det omhandlede Spørgsmaal bedst vil finde sin Afgjørelse ved den forestaaende Revision af Jagtlovgivningen, gjør Udvalget ingen Indstilling.